

‘Ik heb je koffer klaargelegd op het bed in de logeerkamer.’ ‘Eline ...’ Bij de deur van de badkamer draaide Toby zich om. ‘Hij is nog leeg.’ Ze glimlachte plagend. ‘Ik vind dat jij wel in staat bent om je eigen spullen te pakken.’

Hij keek haar met een eigenaardige blik aan en toen hij niet meteen reageerde, voegde ze er op dezelfde luchtige toon aan toe: ‘Dan weet je wat je mee hebt en dan kunnen we ook geen ruzie krijgen omdat ik iets vergeten ben in te pakken.’

‘Eline,’ begon hij opnieuw, een hand door zijn krullende blonde haar halend, terwijl hij met de andere zijn stropdas losmaakte. Ze wachtte, zich ervan bewust dat er een ijskoude rilling over haar rug ging. Met zijn blik op een punt op de vloer gericht, zei hij plompverloren: ‘Ik ga niet mee.’

‘En als je een boek wilt meenemen...’

Ze zweeg abrupt. ‘Wàt zei je?’

‘Ik ga niet mee naar Italië.’

Ze hapte naar adem. ‘Maar we vertrekken morgen al!’

‘Dat weet ik.’ Hij trok zijn overhemd uit zijn broek en begon de knoopjes los te maken. Eline schudde haar hoofd. Ze moest het verkeerd begrepen of gehoord hebben.

‘Het is geen leuke grap, Toby,’ zei ze schor, toen ze het bekende schalkse lachje niet op zijn gezicht zag verschijnen.

‘Het is geen grap, El. Ik had het je al eerder willen vertellen, maar

... nou ja, het kwam er gewoon niet van.’

Hij stond nu met ontbloot bovenlijf voor haar. Tegen wil en dank keek ze gefascineerd naar zijn blond behaarde borst. Zijn gebruide huid glansde, de spieren in zijn bovenarmen bewogen toen hij zich half omdraaide om zijn overhemd in de wasmand te gooien.

‘Dat meen je niet!’ ‘Ik meen het wel.’

Zonder haar aan te kijken begon hij zijn riem los te maken. Eline draaide zich om. Haar mond was droog. Ten prooi aan tegenstrijdige emoties wist ze dat ze niet in staat zou zijn om haar gedachten bij elkaar te houden wanneer ze naar hem bleef kijken. Dat effect had hij altijd op haar gehad. Ze woonden nu al bijna twee jaar samen, maar ze raakte nog helemaal in vuur en vlam bij de aanblik van zijn lichaam.

‘Maar Toby, we hebben alles al afgesproken.’ Haar stem trilde en ze voelde een gevoel van paniek opkomen. Hij kon het toch niet echt menen?

‘Er is iets tussengekomen, schat.’ Zijn stem klonk nonchalant, alsof het voor hem niet belangrijk was.

Ze slikte. De eerste schok begon plaats te maken voor boosheid. ‘Wat is er dan tussengekomen? Wat is er zo

belangrijk dat je me aan de vooravond van onze vakantie vertelt dat het niet kan doorgaan?’

‘Een extra klus voor mijn baas.’ Zorgvuldig legde hij zijn broek over de rugleuning van een stoel en alsof ze het over koetjes en kalfjes hadden, ging hij de aangrenzende badkamer in. Hij had nu nog alleen zijn slip aan en tot haar ergernis merkte ze dat ze zich weer liet afleiden. Hij had het uiterlijk van een held uit een romannetje: brede schouders, smalle heupen, geen grammetje te zwaar, een gezicht dat gemakkelijk voor een reclamecampagne kon worden gebruikt, een schalkse lach en lange donkere wimpers waarop menige vrouw jaloers zou zijn. Zijn sokken had hij al eerder uitgetrokken, een gewoonte die erin was geslopen nadat ze hem eens had toevertrouwd dat de meeste vrouwen het een afknapper vonden om een man in onderbroek en sokken te zien. Ze had het als grapje bedoeld, maar hij was ijdel genoeg om het zich behoorlijk aan te trekken.

‘Ze weten op je werk toch dat we met vakantie gaan?’

‘Jawel, maar ze weten ook dat we niets geboekt hebben.’ Hij ging voor de spiegel staan, kennelijk tevreden met wat hij zag. ‘Niet in de zin dat we een vakantie hebben besproken bij een reisbureau,’ gaf ze met tegenzin toe. ‘Maar we hebben wel degelijk afspraken gemaakt, Toby.’

Haar blik viel op het droogrek aan de radiator naast de badkamerdeur. Aan een knalgele plastic knijper hing nog

een slipje van haar, lichtblauw afgezet met wit kant. Dat had ze zeker over het hoofd gezien.

‘Afspraken met je familie.’ Het klonk alsof hij vond dat afspraken met familie sowieso niet nagekomen hoefden te worden. ‘Vind je mijn familie dan niet belangrijk?’ reageerde ze snibbig. ‘Lieve schat, ik ken je familie niet eens.’

Onverschillig draaide hij haar de rug toe om de douche aan te zetten. Ze kende zijn routine. Zo dadelijk zou hij een badlaken pakken en in de doucheruimte zijn tandenborstel en de tube tandpasta klaarleggen; als hij de volgende dag met zijn verkeerde been uit bed stapte, zou hij op haar mopperen omdat hij zijn tandenborstel niet kon vinden.

‘Wij hebben afspraken gemaakt, Toby.’

Hij ging weer voor de spiegel staan en begon aandachtig zijn kin te bestuderen. Ze slikte geïrriteerd. Kon hij niet even zijn aandacht van de spiegel halen en op een normale manier met haar praten, zonder haar het gevoel te geven dat ze was gereduceerd tot een niemendalletje?

‘Mijn baas geeft me een riante bonus als ik het doe.’ Hij grijnsde op die aantrekkelijke, kwajongensachtige manier die haar aandacht had getrokken toen ze hem voor het eerst had ontmoet. Gewoonlijk miste die zelden

zijn uitwerking, maar deze keer was ze te boos en teleurgesteld om het te zien.

‘Een bonus? Laat je voor een bonus, waarvan toch meer dan de helft naar de belasting gaat, onze vakantie schieten?’ Geconcentreerd plukte hij aan een paar haartjes bij zijn oor die kennelijk bij de laatste scheerbeurt over...